PELAGIUS
3. Viertel 12. Jh. Seite 69r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36487
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

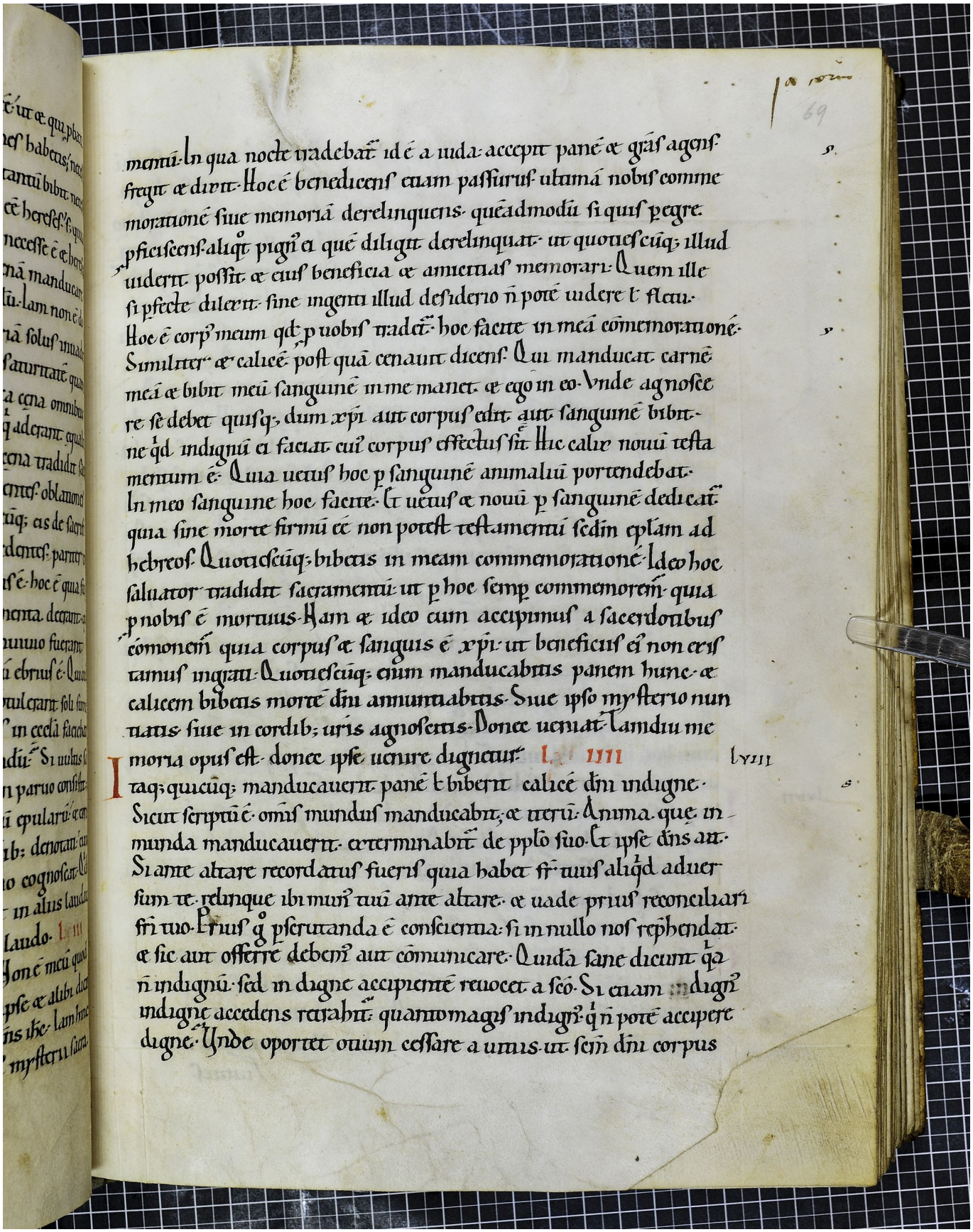

mentū. In qua nocte tradebat̄ id ē a iuda: accepit panē & grās agens
fregit & dixit. Hoc ē benedicens etiam passurus ultimā nobis comme
morationē siue memoriā derelinquens. quēadmodū si quis pegre
pficiscens aliq̄t pignꝰ ei quē diligit derelinquat. ut quotiescūq; illud
uiderit possit & eius beneficia & amicitias memorari. Quem ille
si pfecte dilexit. sine ingenti illud desiderio n̄ potē uidere l̄ fletu.
Hoc ē corpꝰ meum qd̄ p uobis tradet̄. hoc facite in meā cōmemorationē.
Similiter & calicē post quā cenauit dicens. Qui manducat carnē
meā & bibit meū sanguinē in me manet. & ego in eo. Vnde agnosce
re se debet quisq; dum xp̄i aut corpus edit aut sanguinē bibit.
ne q̄d indignū ei faciat cuiꝰ corpus effectus sit. Hic calix nouū testa
mentum ē. Quia uetus hoc p sanguinē animaliū portendebat.
In meo sanguine hoc facite. Et uetus & nouū p sanguinē dedicat̄.
quia sine morte firmū ēē non potest testamentū scd̄m ep̄lam ad
hebreos. Quotiescūq; bibetis in meam commemorationē. Ideo hoc
saluator tradidit sacramentū ut p hoc semp commemorem̄. quia
p nobis ē mortuus. Nam & ideo cum accipimus a sacerdotibus
cōmonem̄ quia corpus & sanguis ē xp̄i. ut beneficiis eiꝰ non exis
tamus ingrati. Quotiescūq; enim manducabitis panem hunc &
calicem bibetis mortē d̄ni annuntiabitis. Siue ipso mysterio nun
tiatis siue in cordib; uris agnoscitis. Donec ueniat. Tamdiu me
moria opus est. donec ipse uenire dignetur. l. IIII lviii
Itaq; quicūq; manducauerit panē l̄ biberit calicē d̄ni indigne.
Sicut scriptū ē. omīs mundus manducabit; & iterū. Anima que in
munda manducauerit. exterminabit̄ de pplo suo. Et ipse d̄ns ait.
Si ante altare recordatus fueris quia habet fr̄ tuus aliq̄d aduer
sum te. relinque ibi munꝰ tuū ante altare. & uade prius reconciliari
fr̄i tuo. Prius q̄ pscrutanda ē conscientia. si in nullo nos rep̄hendat.
& sic aut offerre debem̄ aut cōmunicare. Quida sane dicunt q̄a
n̄ indignū. sed in digne accipientē reuocet a scō. Si etiam indignꝰ
indigne accedens retrahit̄. quanto magis indignꝰ q̄ n̄ potē accipere
digne. Vnde oportet otium cessare a uitiis. ut scm̄ d̄ni corpus